

posojeni dnevi s svojimi drobnimi radostmi, s svojo žalostjo, s svojo slutnjo brezčasnega poveličanja med dlanmi božje volje v večnost. In ko bom pri zadnjem rožnem vencu rekel zadnji Amen, naj mi ga ovijejo okrog rok, da bom imel kaj dati kot protiutež za vse svoje slabosti, za vse zablode, za vse grehe, na pravično tehtnico. Amen!

Da, Amen!

France Bevk | Češka narodna

Tam leže grobovi
z lesom ograjeni,
vsi so posejani
z dragimi semeni
kakor vrt zeleni.

O, zakaj nobeno
seme ni še vzknilo!
Morda pregloboko
so jih položili,
da jih je vdušilo?

Grm sem zasadila,
kjer spi dragi v jami,
da mu korenina
do srca požene,
ga iz spanja zdrami.

Grm že odcvel je,
listje v vetru kroži.
Ah, moj ljubi dragi
ni se še prebudil —
srce moje toži.